

paraules del Bisbe

¿A QUIÉN ABRIR LAS PUERTAS?

† Francesc, Obispo de Menorca

Queridos diocesanos:

Es conveniente que nos preguntemos a qué personas, de manera especial, debemos abrir las puertas de nuestras parroquias y comunidades. En la reflexión que hicimos el curso pasado nos preguntábamos qué puertas habíamos cerrado. Apoyado en las aportaciones que se hicieron, señalo cinco grupos a los que deberíamos abrir las puertas de un modo preferente.

En primer lugar, está todo el grupo de lo que solemos llamar "alejados", es decir, de todas aquellas personas que viven en la indiferencia religiosa. Son muchos en nuestra sociedad menorquina. Gran parte de los hombres y mujeres de nuestra isla viven su vida sin tener aparentemente ninguna referencia religiosa; Dios no ocupa un lugar en sus vidas. Nosotros tenemos que ayudar a suscitar el deseo de Dios en estas personas, soplando el rescoldo que queda siempre en el corazón humano. Y hemos también de derribar muchos prejuicios sobre la Iglesia, mostrando un nuevo rostro de la misma.

Hay un segundo grupo que nos preocupa: son aquellos que en otros momentos vivieron con nosotros el gozo de creer, pero se marcharon. En algunos cundió la decepción y el desencanto; otros quizás fueron heridos por la actitud de algún miembro de la comunidad; en otros fue el ritmo de vida y el trabajo el que les llevó a alejarse de la práctica de la fe. Las razones son muchas, seguramente, complejas, pero lo cierto es que muchas personas que conocemos abandonaron la vida parroquial que en otro

momento compartieron con nosotros. A todos ellos hay que hacerles saber que les esperamos y que pueden volver cuando quieran.

Dentro del grupo de los alejados nos preocupan especialmente lo más jóvenes, a los que vemos muchas veces ajenos a la vida de la Iglesia. Advertimos con dolor que no hemos sabido contagiar la belleza de la experiencia de fe a muchos chicos y chicas que asistieron a la catequesis y recibieron los sacramentos de iniciación cristiana. Es necesario acoger, respetar y acompañar a los jóvenes, viviendo con ellos la pasión por el Evangelio.

Es también muy importante abrir las puertas a los inmigrantes, sobre todo a aquellos que comparten nuestra fe. Son muchos los que vienen a Menorca buscando un trabajo digno y un medio de subsistencia. Deben encontrar siempre abiertas las puertas de nuestras comunidades. Debemos esforzarnos por eliminar toda clase de barreras que nos separan de ellos y hacerles sentir que nadie es extranjero en la Iglesia, que la Iglesia es su propia casa.

Finalmente debemos abrir las puertas a los más pobres. Ellos tienen que sentirse a gusto en la Iglesia. Una Iglesia en la que los pobres no tuvieran cabida, no sería la Iglesia de Jesús. Los cristianos no podemos vivir tranquilos mientras que otros seres humanos vivan privados de lo más elemental para vivir. Cuando ellos llaman a nuestra puerta, es Cristo quien llama, porque "tuve hambre y me disteis de comer, tuve sed y me disteis de beber, fui emigrante y me acogisteis" (Mt 25, 35).

l'entrevista a...

LA GNA. LUCÍA GARCIA OGANDO

La germana Lucía García Ogando és natural de Sant Vicenç de Castellet (Barcelona) és religiosa de les Dominicas de la Anunciata i fa un any que viu a Menorca. Li fem unes preguntes amb motiu de la trobada de la CONFER sobre vida consagrada d'aquest cap de setmana.

En què consisteix aquesta trobada?

El 2 de febrer és el dia de la presentació del nen al Temple. És una data important per celebrar el dia de la vida consagrada perquè per nosaltres Jesús és la nostra Llum i com Ell ens consagram per ser Llum i fer de la nostra vida el seu testimoni. Participem tots els religiosos i religioses de la Diòcesi de Menorca. Enguany ens trobarem a les Clarisses per celebrar aquest dia.

Quins són els objectius?

Els objectius, celebrar amb l'Eucaristia el nostre agraïment a la crida del Senyor, unir-nos a tots els religiosos i religioses del món, una formació i compartir junts uns moments d'agape i convivència.

Quan parlem de vida consagrada, a qui ens referim?

Ens referim a uns homes i dones batejats que sentint la invitació de Jesús a seguir-lo, volen ser en el món la llum i la sal de l'Evangelí proclamat i viscut per Jesús i viure a l'estil de les primeres comunitats. Amb joia, simplicitat, sent fidels al missatge de Jesús, el de viure un amor gratuït, proclamar la seva Paraula de Vida i ser testimonis d'esperança pel món d'avui.

Vostè des de l'àrea de Pastoral Diocesana de Salut ofereix un servei a l'Hospital Mateu Orfila de Maó. Amb què consisteix aquest servei?

És un servei d'acompanyament al malalt i la seva família, des de l'acollida, l'escolta i amb les actituds de Jesús, de tendresa, misericòrdia, compassió. Aportam la nostra presència d'Església en aquest món de patiment des d'una espiritualitat de transcendència al Déu Pare, que és Amor. I sempre des del respecte, l'obertura al diàleg, amb humilitat. Perquè cada persona és una terra sagrada. Si a vegades no parlem de Déu com li varen dir a una germana, vivim Déu i humanitzarem així aquest món tan vulnerable.

Toni Olives

Dentro del grupo de los alejados nos preocupan especialmente los más jóvenes...

Diumenge IV de Durant l'Any

Lectura del llibre del profeta Jeremies

1, 4-5.17-19

En temps de Josies el Senyor em va fer sentir la seva paraula i em digué: "Abans que et modelàs a les entranyes de ta mare, ja et vaig conèixer, abans de néixer, ja et vaig consagrar i et vaig fer profeta, destinat a les nacions. Ara, doncs, ceneix-te el vestit i vés a parlar-los. No tens por d'ells, si no, seria jo, qui te'n faria tenir. Avui faig de tu una ciutat inexpugnable, una pilastra de ferro, una muralla de bronze, que resistirà contra tot el país: contra els reis de Judà i els seus governants, contra els seus sacerdots i contra el seu poble. T'assaltaran però no et podran abatre, perquè jo et faré costat per alliberar-te. Ho diu l'oracle del Senyor."

Salm Responsorial 70

R: **Els meus llavis diran a tothom com m'ajudau.**

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

12, 31-13, 13

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

4, 21-30

En aquell temps Jesús, a la sinagoga de Natzaret, començà així

la seva explicació: -"Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Escriptura." Tothom ho comentava estranyant-se que sortissin dels seus llavis aquelles paraules de gràcia. Deien: -"¿No és el fill de Josep, aquest? Jesús els digué: -"De segur que em retraureu aquesta dita: "Metge, cura't a tu mateix": hem sentit dir allò que has fet a Cafarnaüm; fé-ho també aquí, en el poble dels teus pares." Però ell afegí: -"Vos ho dic amb tota veritat: no hi ha cap profeta que sigui ben rebut en el seu país natal. En temps d'Elies, quan el cel, durant tres anys i sis mesos, no s'obrí per donar pluja, i una gran fam s'apoderà de tot el país, ben segur que hi havia moltes viudes a Israel, però Elies no va ser enviat a cap d'elles, sinó a una viuda de Sarepta de Sidó. I en temps del profeta Eliseu també hi havia molts de leprosos a Israel, però cap d'ells no va ser purificat del seu mal, sinó Naaman, un leproso de Síria." En sentir això, tots els qui eren a la sinagoga, indignats, es posaren drets, el tragueren del poble i el dugueren cap a un precipici de la muntanya on hi havia el poble per tirar-lo a baix. Però ell se n'anà passant entremig d'ells.

Lectura del libro de Jeremías

1, 4-5. 17-19

Salm responsorial 70

R: **Mi boca contarà tu salvación, Señor.**

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios

12, 31-13, 13

Hermanos: Ambicionad los carismas mayores. Y aún os voy a mostrar un camino más excelente. Si hablara las lenguas de los hombres y de los ángeles, pero no tengo amor, no sería más que un metal que resuena o un címbalo que aturde. Si tuviera el don de profecía y conociera todos los secretos y todo el saber; si tuviera fe como para mover montañas, pero no tengo amor, no sería nada. Si repartiera todos mis bienes entre los necesitados; si entregara mi cuerpo a las llamas, pero no tengo amor, de nada me serviría. El amor es paciente, es benigno; el amor no tiene envidia, no presume, no se engríe; no es indecoroso ni egoísta; no se irrita; no lleva cuentas del mal; no se goza con la injusticia, sino que goza con la verdad. Todo lo excusa, todo lo cree, todo lo espera, todo lo soporta. El amor no pasa nunca. Las profecías, por el contrario, se acabarán; las lenguas cesarán; el conocimiento se acabará. Porque conocemos imperfectamente e imperfectamente profetizamos; más, cuando venga lo perfecto, lo imperfecto se acabará. Cuando yo era niño, hablaba como un niño, sentía como un niño, razonaba como un niño. Cuando me hice un hombre acabé con las cosas de niño. Ahora

vemos como en un espejo, confusamente; entonces veremos cara a cara. Mi conocer es ahora limitado; entonces conoceré como he sido conocido por Dios. En una palabra: quedan estas tres: la fe, la esperanza y el amor. La más grande es el amor.

Lectura del santo Evangelio según san Lucas

4, 21-30

En aquel tiempo, Jesús comenzó a decir en la sinagoga: «Hoy se ha cumplido esta Escritura que acabáis de oír» Y todos le expresaban su aprobación y se admiraban de las palabras de gracia que salían de su boca. Y decían: «¿No es éste el hijo de José?» Pero Jesús les dijo: «Sin duda me diréis aquel refrán: "Médico, cúbate a ti mismo"; haz también aquí, en tu pueblo, lo que hemos oído que has hecho en Cafarnaún» Y añadió: «En verdad os digo que ningún profeta es aceptado en su pueblo. Puedo aseguraros que en Israel había muchas viudas en los días de Elías, cuando estuvo cerrado el cielo tres años y seis meses y hubo una gran hambre en todo el país; sin embargo, a ninguna de ellas fue enviado Elías sino a una viuda de Sarepta, en el territorio de Sidón. Y muchos leprosos había en Israel en tiempos del profeta Eliseo, sin embargo, ninguno de ellos fue curado sino Naamán, el sirio». Al oír esto, todos en la sinagoga se pusieron furiosos y, levantándose, lo echaron fuera del pueblo y lo llevaron hasta un precipicio del monte sobre el que estaba edificado su pueblo, con intención de despeñarlo. Pero Jesús se abrió paso entre ellos y se seguía su camino.

evangeli i vida

Jesús va passar entremig d'ells

Vicent Llabrés

“Avui es compleix aquesta escriptura que acabeu d'escoltar”. Així acabava l'evangeli de la setmana passada, després que Jesús llegís, a la sinagoga del seu poble -Nazaret- un fragment del llibre d'Isaïes en què estava escrit: “L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, perquè ell m'ha ungit”. Amb aquesta afirmació Jesús actualitzava la promesa de la salvació de Déu que els profetes anunciaven per als pobres, captius, cecs, oprimits: ell és el Messies alliberador.

Davant aquesta afirmació de Jesús es produeixen dos tipus de reacció: “Tothom l'aprova i es meravella” (v. 22) i també podem llegir: “En sentir això... es van omplir d'indigna-

ció” (v. 26). Aquesta divergència de reaccions davant les paraules de Jesús, just al inici de la seva actuació pública és una premonició del que serà una constant de la gent davant del seu missatge. Com és possible que el fill de Maria i Josep, un dels nostres -una persona de “carn i ossos”- es faci seu allò que esperàvem que vindria de Déu?. Els qui van escoltar a Jesús a la sinagoga desconeixien que “el qui és la Paraula s'ha fet home i ha habitat entre nosaltres” (Jn 1, 14).

“No us penseu que he vingut a anul·lar els llibres de la Llei o dels Profetes; no he vingut a anul·lar-los sinó a dur-los a la plenitud” (Mt 5,17). Jesús ve a actualitzar el missatge dels profetes i comunica a aquells que es sentien

predilectes de Déu que la salvació es per a tots els pobles, no tan sols “viudes” i “leprosos” de Israel, sinó que també pels estrangers i els hi recorda els episodis en què Elies i Eliseu actuen en favor de persones estrangeres. La reacció a les seves paraules és que la gent del seu poble el vulguin treure fora i empènyer-lo per la muntanya cap avall, però Jesús, com a la seva resurrecció, surt victoriós i “va passar entremig d'ells i se'n va anar”. Amb la nostra pregària i accions fem que avui Jesús continuï obrint-se pas, sortim dels nostres tancaments cap a la llibertat, sortim dels exclusivismes cap a l'acollida i alliberament dels pobres, captius, cecs, oprimits i estrangers.

Gaudete et Exsultate

Capítol segon

Dos subtils enemics de la santedat V

Anna Seguí, ocd

L'Èxode del desert serà el lloc de la trobada amb Déu, el lloc de la prova, de les dificultats, temptacions i les murmurations contra Moisès i contra Déu. Va ser un temps llarg d'incomoditats, humanament insuportables. Van ser infidels fins a aixecar ídols suplantant a Déu. Com Moisès i el poble, d'alguna manera, tots hem tingut experiència que la vida és com un pelegrinatge, un viure a la intempèrie, travessant el desert de l'hostilitat, la precarietat, la inestabilitat, la fragilitat, la inseguretat. Qui no ha sentit la rebel·lia contra Déu, contra la

vida mateixa, contra la impotència d'allò que ens sobrepasa i no podem acceptar? Qui no ha experimentat la temptació, claudicant als desitjos del poder, de posseir, de dominar? Qui no ha volgut més d'una vegada tornar enrere, deixar-ho tot, claudicar per no seguir lluitant, abatuts pel desànim i la impotència? El poble creient aprèn que el pelegrinatge humà es fa història conduïda per la gràcia de Déu. Avui qui condueix el nostre pelegrinar és Jesús. Ho fa amb la seva presència enmig nostre. El Ressuscitat és el foc de l'amor, la flama ardent que il·lumina el nostre camí. La

seva humanitat és l'amor encarnat de Déu entre nosaltres, la seva persona i el seu Evangeli el nostre referent, perquè la seva gràcia ens vagi santificant amb la nostra col·laboració personal i comunitària. Jesús és qui venç el pecat per nosaltres, la seva presència ens porta a obrar la misericòrdia que ens santifica, amb Ell al nostre costat no hem de témer res, l'amor és el que avala la nostra vida, l'amor expulsa tota heretgia, perquè l'amor és Déu i quan estímem fem el que a Ell li agrada. Diu santa Teresa: "No está la cosa en pensar mucho, sino en amar mucho".

miscel·lània menorquina

Via crucis

Florenci Sastre

Quan una persona, laica o eclesiàstica, sentia una intensa afeció per una pràctica devocional concreta, podia esperar a que l'autoritat religiosa la promocionàs o podia accelerar el compliment dels seus desitjos compromentent-se a sufragar les despeses de la seva celebració, com es veu en aquest document dictat el 5 de gener de 1771 davant el notari Pere Tremol: "En nom de nostre Señor etc. Sia a tots notori y manifest de com yo el Magnífich Sebastia Marques y Comellas Ciutada de la present isla de Menorca de Ciutadella habitador sabent y attenant quant profitos y agradable à Deu nostre Señor es el que las ani-

mas catholicas se exercitan a la contemplacio y memoria de la sua sagrada vida mort y passio emitant los seus sagrats passos, puis diu el Beato Alberto Magno que val mes y pesa mes a los ulls de Deu nostre Señor una simple memoria de la segrada passio y mort de Jesuchrist que dejunar un any continuo de pa y aygua y asotarse tots los divendres. Por esto desitjos jo que los sis primers divendres de la curesma es fasse memoria de la Pacio y mort de Christo nostre mestre y redemptor a la Parroquial Iglesia de dita Ciutadella, vull y orden en lo present acte perpetuamente valedor, que despues de la mia mort per spay de nou anys cade divendres de los

sobre dits a las tres horas y mitja de la tarda, poch mes ò menos, es facia la via sacre en lo modo acostumat, y despues de pesats los dits nou anys vull que perpetuamente es proseguesca dita celebracio ab lo modo sobre dit, puys fundo ara para las horas las ditas sis vias sacres; Per lo que llexo a dita comoditat (=comunitat) la caritat acostumada que son nou sous per cada vegada y el quart corresponent al Rey Nostre Señor tot lo qual deura pagar el possehidor del Refal del Morer y en cas de volerlo quitar lo deura quitar à raho de sinch per cent...". Sebastià Marquès Comellas devia pensar que si vols que una cosa es faci, l'has de fer tu mateix.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la 4ª Setmana:

Dg.3, IV de Durant
l'Any: Jr 1, 4-5. 17-19 / Sal 70 / 1C 12, 31-13, 13 / Lc 4, 21-30.

DI. 4, Fèria: He 11, 32-40 / Sal 30 / Mc 5, 1-20.

Dt. 5, Santa Àgata, verge i màrtir (MO): He 12, 1-4 / Sal 21 / Mc 5, 21-43.

Dc. 6, Sant Pau Miki i companys, màrtirs (MO): He 12, 4-7. 11-15 / Sal 102 / Mc 6, 1-6.

Dj. 7, Fèria: He 12, 18-19. 21-24 / Sal 47 / Mc 6, 7-13.

Dv.8, Fèria: He 13, 1-8 / Sal 26 / Mc 6, 14-29.

Ds.9, Fèria: He 13, 15-17. 20-21 / Sal 22 / Mc 6, 30-34.

Dg. 10, V de Durant
l'Any: Is 6, 1-2a. 3-8 / Sal 137 / 1C 15, 1-11 / Lc 5, 1-11.

"Creiem en la igualtat i en la dignitat de les persones"

Mans Unides enceta la campanya contra la fam en el seu 60è aniversari.

Treballar pels Drets Humans ha estat sempre part de la missió de Mans Unides. L'entitat, que enguany celebra 60 anys sota el lema "Creiem en la igualtat i la dignitat de les persones", enceta la campanya contra la fam a Menorca amb la xerrada "**Pasos que dejan huellas: experiencia de trabajo con mujeres de extrema vulnerabilidad social**" (4 de febrer a les 20 h al Seminari, a Ciutadella; 5 de febrer a les 20 h a l'Ateneu de Maó). Des de 1959 Mans Unides treballa per a acabar amb la fam en el món. Fidel a aquesta missió vol contribuir, en el trienni 2019-2021, a la realització dels Drets Humans, especialment entre les persones més pobres i vulnerables del planeta. Treballar pels drets humans, reconeixent que tots estan vinculats entre si i són interdependents, és el millor camí per a aconseguir la dignitat de la persona. Per això, Mans Unides considera que les accions amb les quals tractem de transformar situacions injustes les hem de plantejar des d'un enfocament de drets. Hi ha 821 milions de persones que pateixen fam en el món i, encara que moltes xifres relacionades amb la pobresa han millorat, continua sent un escàndol insuportable. Per això, el treball de Mans Unides continua sent necessari i el compromís de totes les persones que col·laboren amb l'entitat, també.

Campanya contra la fam de Mans Unides

-Xerrada de la campanya contra la fam:

Conferència de la psicòloga Mirtha B. Lezcano, "Pasos que dejan huellas: experiencia de trabajo con mujeres de extrema vulnerabilidad social". Organitza Mans Unides.

Dilluns 4 de febrer a les 20 h a la Sala dels Arcs del Seminari a Ciutadella. Dimarts 5 de febrer a les 20 h a l'Ateneu de Maó.

-Dia del Dejuni Voluntari:

Divendres 8 de febrer, organitza: Mans Unides.

-Col·lecta:

A totes les esglésies a favor de la campanya.

Diumenge 10 de febrer.

Campanya del Malalt 2019

Sota el lema "De franc heu rebut, doneu de franc". Intervindran el sr. Bisbe Mons. Francesc Conesa, Ernesto Aranda, capellà de València i voluntari en el telèfon de l'esperança; Lina Caymaris, Acompanyament en el Dol "Lligams"; Lutxi Manguan, secretària del Secretariat de Pastoral de la Salut, i Miquel Romero, director del Secretariat.

Organitza Pastoral de la Salut de Menorca. Acte obert, d'especial interès a professionals i voluntaris de la salut. Dissabte 9 de febrer a les 10 h a la Sala Multifuncional des Mercadal.

Curset prematrimonial

Dirigit a totes les parelles que preparen el seu casament durant els mesos vinents.

Els dies 12, 14, 19 i 21 de febrer, a les 20.30 h a la Casa de l'Església a Maó.

Els dies 12, 14, 19 i 21 de febrer, a les 20.30 h al Seminari Diocesà, a Ciutadella (entrada per la Sala dels Arcs, Carrer Castell Rupi).

Dels dies 18 a 21 de febrer, de 21 a 22 h a la rectoria de la parròquia de Sant Bartomeu a Ferreries (Arxiprestat de Centre).

Notícies nostres

El Sr. Bisbe convida a treballar pel bé comú en la pregària per la Unitat dels Cristians

Anglicans, evangèlics i catòlics de Menorca van compartir dissabte 26 una oració conjunta per la unitat dels cristians a l'Església de Santa Margarita des Castell. La celebració, marcada per l'esperit ecumènic, fou molt participada i va comptar amb la participació del Sr. Bisbe Francesc Conesa, que va presidir la missa. En l'homília va comentar el text bíblic de referència per aquest any, del llibre del Deuteronomi: "Actua sempre amb tota justícia". Amb aquestes paraules convidava a treballar junts pel bé comú. Treballar en aquesta direcció uneix a tots els cristians de diverses confessions en iniciatives solidàries i això serà signe que aollim entre nosaltres l'Evangelí, va recordar. La celebració as Castell va culminar amb una bereneta que va acabar de potenciar l'ambient de germanor i dià-

leg. Des de la Diòcesi s'agraeix al Fr. Paul Strudwick i la comunitat anglicana la seva acollida, així com el vi i els dolços que van compartir amb la resta d'assistents un cop acabat l'acte.

320 fillets participen en l'Aplec per la Infància Missionera

La Sala Multifuncional de Ciutadella va acollir dissabte entorn a 320 fillets i filletes de totes les parròquies de la Diòcesi per celebrar junts la Jornada de la Infància Missionera. Els infants que rebran la primera comunió enguany van

passar un matí de festa amb Joan Mercadal Victory i na Laura Cubas, que els van ajudar a reflexionar sobre les missions a través d'històries i cançons. Tenint molt present el lema d'aquest aplec, "Amb Jesús a Betlem. Quina bona notícia!", els petits van cantar cançons com "Tolongo" i van reflexionar sobre les missions amb les paraules que els va dedicar el bisbe Francesc. El Sr. Bisbe els va convidar a tenir un cor gran com el que té Déu, un cor que es preocupa per tots i que vol que totes les persones siguin feliços. "A més de totes les pobreses materials molts fillets tenen una altra pobresa: no coneixen Jesús", els va dir. Ells "no tenen, com nosaltres, la sort de ser els seus amics i gaudir de la seva companyia, la seva llum i la seva força. A nosaltres ens agradaria que tots els fillets coneguessin Jesús i sentissin el seu amor, com ho sentim nosaltres. Per això volem ser fillets missioners, fillets que ajudin a comunicar a tots l'alegria de ser deixeble de Jesús"

"Migracions, el que no veuràs a la TV" omple la Casa de Cultura de Ciutadella

Des de travessar la frontera fins a la integració en la societat. La Casa de Cultura de Ciutadella va acollir divendres 25 el cicle de xerrades "Migracions, el que no veuràs a la TV", una panoràmica de la crua realitat de l'emigrant. L'acte, organitzat per diferents entitats relacionades amb l'Església menorquina, entre elles, "Som Refugiats", i el Fons Menorquí de Cooperació, va omplir la sala amb més de 200 persones per conèixer què hi ha darrere aquest fenomen.

Dani Martín, educador social de Caritas Diocesana, va exposar la realitat que troben els emigrants en arribar a Menorca i com se'ls assessora per a solucionar dificultats, des de sanitàries a judicials, i poder defensar els seus drets.

La intervenció més extensa fou la de Sani Ladan, un jove camerunès, que va sortir del seu país amb 17 anys i que ara estudia relacions internacionals a Sevilla. Amb un discurs que combinava la vivència pròpia i les dades oficials, va captivar l'atenció dels assistents. L'espoli de les matèries primeres és el que converteix Àfrica en un continent pobre, apuntava. Si s'hi posassin fronteres

s'acabarien moltes de les situacions injustes que viuen els seus habitants, va advertir, abans de convidar a unir-nos per ajudar al món a descobrir que tots navegam en el mateix vaixell.

Sani Ladan va repetir la xerrada dissabte pels joves que preparen la confirmació i dilluns pels alumnes d'institut de Ciutadella, dos actes que van comptar també un gran èxit d'assistència.